

Voința Poporului

ORGAN AL „FASCIEI NAȚIONALE ROMÂNE”

ABONAMENTUL

Pe un an 160^{lei}

De jumătate an 80

Pe trei luni 40

REDACȚIA

ADMINISTRAȚIA

ARAD

Str. Vicentiu Babeș

No. 6.

Anul III. — N-rul 31.

APARE SĂPTĂMĂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

Arad, Duminecă 4 Oct. 1925

Frământările politice.

— Speranța mântuirii este „L. A. N. C.” —

Lumea se agită așa de mult și sbiară, și discută, și strigă. Fiecare partid este sigur că el trebuie să fie chemat la guvernare, dar tot așa de sigur este și cel liberal, că el va governa mai departe. Politicianii, nici cei mari, nici cei mici nu-și deschid ochii, nu se uită în jurul lor și nu vreau să asculte ce cere țara, care este dorința Românilor în țara lor!

Țara vrea să fie guvernată de un partid românesc național creștin! Țara, iubitul nostru popor s'a săturat de prietenii tuturor lipitorilor, de jidoviții neamului, cari de multe ori sunt mai periculoși decât însăși jidovii și străinii. Țara, Măria Sa poporul s'a scârbit de fățarnicia partidelor jidovite! Spuneți-i poporului, care este jupuit, înșelat, înfometat și desbrăcat de jidani, de jidoviți și de străini, care dintre voi partide politice nu le faceți frumosul tuturor acestor parveniți? Spuneți-le la adunări câți dintre voi, bărbați de stat, conducători de partide politice, nu aveți legături de prietenie, de afaceri cu străinii cu jidanii și cu toți dușmanii neamului și ai țării noastre?

Iubite popor, întreabă Tu pe cei ce țin adunări publice și vă mințesc ce numai le vine în minte că ce a făcut fiecare dintre ei pentru Tine, pentru binele Tău, pentru comuna, școala și biserica Ta?

De câte ori nu v'ați plâns voi contra jidanilor din sat și contra altor multe ticăloșii și porcării întâmplare în comunele voastre și gândiți-vă numai bine, ați fost voi ascultați de careva partid politic? Ori vi-s'a făcut vre-o dreptate în cauza plângerii voastre? Nu! Fiindcă străinii și jidanii sunt prieteni cu conducătorii partidelor, au afaceri comune cu ei și din cauza aceasta voi, iubiți Români, nici când nu veți avea protector pe nimenea altul afară de conducătorii „Ligei Apărării Naționale Creștine”, noua formație politică, culturală și economică, în care nu se pot înscrie de membrii decât numai Români buni și cinstiți și cari au în vedere nu interesele lor particulare și de partid, ci mai presus de toate interesele neamului și a țării.

„Liga Apărării Naționale Creștine” este formația sub al cărei drapel trebuie să alerge tot Românul de bine și la alegerile

viitoare fie ele ori de ce fel ar fi, nimenea să nu-și dea votul decât pentru candidații ei.

Nici un partid nu va putea lua măsuri de apărare aspre chiar contra celor necinstiți și nici nu va putea ocroti mai bine țărani, funcționarii, comercianții, industriașii, invalizii, văduvele orfanii și voluntarii din război decât L. A. N. C.

Programul, statutele și regulamentul Ligii va apărea în cel mai scurt timp în broșură și va putea fi citit și studiat de fiecare om și nu cred că se va afla nici un bun român, care să nu devie aderentul — membrul acestui partid, fiindcă deosebirea între ligă și celelalte partide politice pe lângă scopul frumos ce-l urmează pe baza celui mai naționalist — românesc creștin și democrat program, zic, deosebirea constă și în faptul că Liga prin conducătorii ei, cari sunt numai Români buni și cinstiți și cari nu sunt prieteni cu nici un jidan ori jidovit, și numai ea ne mai poate da garanța sigură că ajungând la guvern își va și realiza programul său punând pe fiecare la locul lui, ajutând pe cei cinstiți și muncitori și pedepsind aspru pe cei necinstiți și lenoși cari se îngroșă din sudoarea altora, din afaceri murdare și din fărâdelegi.

Răspândirea culturii.

de D. Vasiliu-Bacdu.

Înrăurirea culturii asupra soartei popoarelor este așa de prietnică și de bine făcătoare încât ea se socotește astăzi ca una din cele mai puternice arme în lupta pentru apărarea națională. Întrăeevăr, numai acolo unde luminează razele făuritoare de fericire ale culturii întâlnim: rânduiala socială, propășire economică și intelectuală, conștiință trează. Țările care zac în întuneric, sunt bătute de tot felul de nenorociri, n'au nici odată siguranța zilei de mâine.

„Prin cultură se poate căpăta dela om tot binele posibil; din potrivă, tot răul posibil ia naștere din lipsa de cultură.

Datoria și interesul arată doar statului, că cea mai de seamă dintre grijele sale trebuie să fie organizarea unui sistem de educație publică generală, uniformă și răspunzând cerințelor științei contemporane. Crimele se împuținează în măsura în care sporesc:

Nu le place apa.

Se cunoaște strașnica propagandă făcută de jidanii milionari din Anglia și America, printre coreligionarii lor din alte țări, pentru a-i îndemna să meargă în Palestina. S'au aruncat pentru acest scop sute de milioane de toate societățile jidovești, anume constituite, și la început se credea că străfărea lor va fi încoronată de succes.

Popoarele de pe spatele cărora se scuturau acești paraziți, începeau a resufia mai ușurate. În special noi Români văzându-i că încep a pleca de ici de colo, ne bucuram mai mult, crezând că jidanilor le-a venit mintea la loc, și încep să înțeleagă de bunăvoie că nu mai e de trăit pe spatele altor popoare.

Dar amarnică deziluzie! Vorba Românului, „că jidanul tot jidan rămâne ori unde s'ar duce”, s'a adeverit pe deplin și de data aceasta.

Plecați odată în Palestina, jidanii credeau că vor găsi și acolo popoare de exploatat. Credeau adică că vor găsi și acolo „Români proști” cu care să se facă la început frați de cruce ca pe urmă să-i poată mai bine înșela.

Dar de data aceasta — oricât de sireți se țin — s'au înșelat și ei. Arabii, singurul popor băștinaș în Palestina, îi urăște și nu se apropie de ei ca de „uciga-l crucea”. Restul, pământului, mai mult pustiu, pentru a fi transformat în pământ folosibil, cere

o muncă uriașă de mai mulți ani.

Văzând jidanii marea pustietate în care au fost aduși, au început a face repede stânga împrejur. Nime și nimic nu i-a mai putut reține. Nici amenințări, nici promisiuni că vor aduce creștini cari se muncească în locul lor, nimic nu i-a putut opri.

Știri telegrafice apărute în ziarele din capitală, ne anunță că Constantinopolul e plin de fugari jidani fugiți din Palestina. Ținta lor e România. Știu ei, nemernicii, că nicăiri nu au mai mulți „frați de cruce”, și nu o duc mai bine ca și în România.

Cum din partea stăpânirii nu credem să li-se pună vre-o piedecă de a intra în țară, e timpul să-i oprim, noi, poporul de jos. Pe spatele noastre trăesc acești paraziți, noi deci avem datoria de a ne scutura de ei. Mijloacele sunt foarte simple. Să ascultăm în primul rând sfaturile adevăraților iuptători, să ne sprijinim unii pe alții, să susținem zierele românești, cari luptă pentru binele nostru, și să nu cumpărăm nici un ac dela jidani.

Ținând cu sfințenie aceste sfaturi, veți vedea, fraților plugari, că în scurt timp n'are să le placă apa nici la noi, și se vor duce pe arpile celor patru vânturi.

Așa să fie și așa să ne-ajute Dumnezeu!

N. P.

cultura, buna stare, moralitatea și în așa chip se împuținează, că cu timpul ele vor dispărea ca și marile epidemii ale trecutului.” (L. Büchner).

Fără îndoială, că cultura nu dă aceleași rezultate la toți oamenii. Aceasta, fiindcă puterea de a primi variază dela creier la creier. Totuși nimeni nu poate tăgădui marea înrăurire, ce o are cultura asupra minții omenestii. Din această pricină cu cât un popor se bucură de o stare culturală mai înaintată cu atâta scoate la iveală un număr mai însemnat de oameni superiori.

„Paturile adânci ale poporului, cultivate și instruite din ce în ce mai mult, vor da imbold, vor servi de razem, vor procura energia și vor avea astfel o acțiune binefăcătoare; însă îndrumarea și călăuzirea vor rămânea întotdeauna în grija oamenilor superiori.” (D. F. Strauss).

Suntem datori să veghiem cu o deosebită luare aminte, ca cultura minții să nu se facă în dauna corpului și a sănătății de oarece — spre a ne bu-

cura de roadele învățării — avem numai decât nevoie de un corp sănătos. Făptuesc dar o greșală necertată profesorii și părinții, care încarcă cu prea multe lucrări intelectuale pe copii și nu li lasă cel puțin a treia parte din zi pentru exerciții fizice, jocuri sau plimblări la aer liber și curat.

„Educația fizică trebuie pusă înaintea oricărei alte educații și să nu fie niciodată jertfită. E timp ca binefacerile aduse oilor și boilor de descoperire făcute în laboratorii să fie împărtășite și de copiii noștri, căci întâia condiție a vieții este să fii un bun animal și întâia condiție a prăpășirii naționale este ca poporul să fie alcătuit de animale bune.” (A. Bordier.)

Să nu credem că învățăturile căpătate în școală ni sunt îndestulitoare pentru toată viața. Cât trăim avem nevoie să citim și să ne instruiem, căci niciodată nu putem spune acuma știu îndeajuns. Sute și mii de învățați și-au istovit flacăra geniului lor în frământare necurmată, spre a ne lăsa atâtea scrieri pline de frumuseță și de cele

A început măturarea gunoiului.

De ani de zile Românii cu durere de inimă și îngrijați de soarta țării cer, ca să se oprească năvala streinilor, care au venit asupra noastră puhoi. Această cerință atât de națională nu a aflat până acum însă nici-o ascultare în inimele celor dela cârmă și astfel numărul liftelor păgâne a crescut an de an, înădușind în multe din părțile țării însăși viața românească. Te cuprinde astfel jalea, când te uși la satele din Maramureș și mai ales la cele din Basarabia, care sunt cutropite de jidănimie, ca florile de măracini. Tot soiul de perciunați fugiți din Ucraina și din celelalte părți ale Rusiei s'au oploșit, croindu-și așezări de-o viață. Românii naționaliști și cu durere de neamul nostru au cerut de-atâtea ori, ca guvernul să oprească aceasta năvală și să caute a isgoni pe oaspeții nepoșiți din mijlocul nostru. Această dreaptă cerere pare acum, că primește un răspuns mulțumitor, în parte cel puțin, dacă nu în întregime. În adevăr aflăm, că în vremea din urmă în Basarabia s'au luat măsuri serioase, ca toți cei veniți pe nedrept din Rusia, să fie de pe pământul Moldovei de dincolo de Prut isgoniți fără milă. Ei au fost împărțiți în două tabere mari: una a acelor, care nu au vrut să devină cetățeni români după încheierea păcii ci au rămas și pe mai departe oameni cu credință Rusiei și a doua a celor ce au trecut granița dela războiu încoace fără pașaport și nechiemați de nimeni. Cei din categoria întâia vor fi așezați cu toții în lagăre în apropierea orașului Târgu-Jiu din Oltenia, iar cei din a doua vor fi trimiși înapoi de unde au venit, adică în împărăția bolșevicilor dela Moscova. Pentru cazul însă, că bolșevicii nu-i vor mai lua îndărăt, ei vor fi duși tot în lagăr în munții noștri de unde nu vor mai putea cutreera țara slobozi niciodată.

Ne bucurăm, că guvernul a ascultat în sfârșit glasul Românilor de bine și s'a hotărât să facă ceva pentru a curăți Basarabia

de lepra venită de dincolo de Nistru. Această măsură însă nu trebuie să se oprească la Prut ci ea trebuie să se întindă peste toată țara unde streini aduși de vânturi s'au așezat prin contra-bandă. Prezența lor pe pământul românesc, unde ne dorm moșii și stămoșii este doar nu numai o bătaie de joc, ci și un semn de slăbiciune și mai ales o primejdie dintre cele mai mari, care amenință cu pieire poporul nostru.

Aceasta este părerea tuturor Românilor de bine și pentru a scăpa de această primejdie neamul, se luptă astăzi atâția fii ai noștri, mai cu seamă dintre studențime.

Iată pentruce măsura guvernului nu o socotim întreagă. Măturarea streinilor va trebuie să se pornească dela un colț la altul al țării, nu numai în Basarabia și ea trebuia să se facă cu asprime și fără de nici o milă. În această muncă poporului românesc nu-i este îngăduit să țină socoteală de nici o lege, da nici o piedecă și numai marele interes al propășirii și păstrării ființei noastre naționale trebuie să ne călăuzească pașii, când ne apucăm de ea. Dacă grija aceasta nu o are în întregime guvernul de azi, ea trebuie să fie gândul cel mai de căpetenie al guvernului de mâine! Scăparea de streinii veniți din cele patru colțuri ale țării este un lucru, care nu mai poate suferi nicio amânare, căci dacă nu vom mătura cât mai grabnic și cât mai bine acest gunoi, ne vom trezi loviți chiar la rădăcina ființei noastre naționale și odată poate va fi prea târziu, ca să-l mai măturăm.

„L. și T.“

Iubiți abonați!

Vă rugăm și de data aceasta din inimă, să binevoiți a ne trimite costul abonamentului. Gândiți-vă că prin aceasta vă faceți o datorință elementară și sprijiniți totuși atât de mult o cauză națională românească.

Administrația ziarului.

mai minunate cugetări. Oare în fața uneia asemenea moștenire e cu putință să stăm nepăsători și să nu o cercetăm cu dragoste în nenumăratele cărți ce umplu bibliotecile!

„Nu e de ajuns să ne îngrijim de educația tinerimii, trebuie să mai lăsăm și celor în vârstă timpul și prilejul de ași cultiva mintea și de a lua parte, cel puțin într-o oarecare măsură, la marile cuceriri intelectuale din vremea lor.“

(L. Büchner.)

Cu cât cultura se va răspândi mai mult într'un popor, pătrunzând adânc în toate părțile sale, cu atât interesele acelui popor vor fi mai bine cercetate și mai cu îngrijire conduse.

„Nu trebuie să uităm, că astăzi poporul întreg e chemat să aleagă pe aceia care sunt însărcinați să-l reprezinte și să conducă treburile obștești. Și penru a se deslega problemele ce se pun, sau chiar pentru a alege pe aceia care se vor deslega, se simte nevoia ca fiecare om să se instruiască și să știe că este dator să se lumineze cât mai mult asupra celor ce are de făcut și

asupra celor ce trebuie să facă deosebitele grupări sociale, în care el se găsește.“

(F. Picavet)

Unul dintre mijloacele cele mai puternice sunt cărțile pentru răspândirea culturii. Prin ele oameni pot să-și însușească, fără multă cheltuială, tot ceea ce marile genii ale lumii au gândit asupra unei bune îndrumări a vieții.

„Cărțile sunt cel mai buni prieteni ai noștri. Nimeni nu poate nepedepși, să disprețuiască folosul lor în viață. Când entuziasmul tinereții face loc cercetării mai cu luare aminte a oamenilor și-a lucrurilor, acela care nu s'a bizuit pe aceste ajutoare prețioase și nu a știut să și-le apropie îndură cu desiluziile de lume cruda constatare, că merge fără sprijin spre bătrânețe și melancolie. Prețioși tovarăși ai anilor de tinereță, cărțile bine alese vor fi prietenii credincioși ai anilor de bătrânețe. Contrar celorlalte mulțumiri acelea ce ni le dă citirea cresc neîncetat și nu se pierd niciodată.“

(H. D. Brandis.)

Prof. A. C. Cuza candidează.

Ca fulgerul străbătu vestea înbucurătoare pentru toată suflarea românească, ca fulgerul trecu din gură în gură, din comună în comună: *Cuza candidează*. Un fulger înviorător pentru noi, un fulger de redșteptare, de reîncepere cu noui forțe, cu forțe unite a luptei titanice pe viață și moarte: a luptei naționale. „*Cuza candidează*“ este chemarea noastră la luptă, este vrietul, care face să'nghete sângele în vinele dușmanilor; este peirea trădătorilor de Neam și Țară, este moartea lipitorilor, care au supt și sug încă sângele acestui popor oropsit dar mândru de astăzi. Ahea s'a auzit acest cântec, de cucuvea pentru unii, iar pentru noi „vestea cea bună“, și, toți samsarii, toți împilatorii nosi cu groaza morții'n suflet s'au întrunit, ca să protesteze și se intervină pe lângă cei Mari ca, pentru liniștea lumii, și din punct de vedere economic, să nu se mai facă alegerea la Lugoj, căci stăm în pragul celor generale.

Dacă parlamentul însă, va declara de vacant Lugojul, atunci, pe luptă fraților. Cuza să fie vestea cea bună, evanghelia bunilor români, speranța celor ce sufăr pentru dreptate, nădejdea celor îngândurați pentru viitorul nostru; soarele, care alungă întunerecul și toate bufnițele, dornice de-a cânta, neamului românesc: „vecinica lui poimenire“. Rușinați-vă și v'ascundeți români jidoviți, care, cu banii lui Iuda v'ați vândut țara și neamul; pieriți prin cele colțuri ale lumii, voi bufnițe perciunate, cari în mod fraudulos ați trecut granița și ați murdărit cele mai sfinte lăcașuri ale noastră încuibându-vă în ele. Iar tu soare luminos, vino, și cu razele tale dulci și pline de fericire, străbate în inimile tuturor Românilor, ca să te înțelegă și să te iubească. Înțelegându-te pe tine, vom înțelege durerile neamului, și iubindu-te, ne vom iubi pe noi.

La luptă frați din toate comunele circumscripției Lugojului. La luptă pentru voi și binele vostru.

Nu vă chemăm la lupta de partid, căci partidele sunt haite de lupi flămânzi, care îmbracă piele de miel și haină țărănească, și se furizează în sufletul vostru, ca să vi-l fare și să-l otrăvească.

Feritivă de ele, căci sunt toate spurcate de lifte străine, lifte perciunate:

cuib infect al jidovilor și românilor vânduți.

Cu furie nebună s'au aruncat asupra voastră și se vor mai năpusti încă, promițându-vă sarea și marea, ca să vă înșele. Iar cu firmele lor: partid țărănesc, național, al poporului, liberal, v'au luat vederile și crezând în firma lor, v'au furat votul, ca în urmă să-și bată joc de voi și de credința voastră ușoară.

Trezește-te popor și înlătură masca acestor măscărici, ca să-și vadă și ei în toată minciunea lor și să fugă rușinați.

Trezește-te popor vrednic de-o viață și un trai mai fericit, scuturăți toate lipitorile care te sug și curățate de plaga care te-a cuprins; lumina vindecătoare s'a arătat, apropiete de ea.

Iar voi vrednici luptători ai „Ideii Naționale“, voi falnici străjeri ai românismului, cari v'ați scărbit de pozeștile și minciunile partidelor politice, veniți la luptă. Veniți cu votul vostru, căci acesta este cea din urmă rezervă a armelor de luptă ce ne-a mai rămas. Veniți cu iubirea de frate în suflet, cu dorul de a vedea, mai presus de toate, în toată splendoarea s'a și scaldat în fericire, acest Neam oropsit!

Veniți și v'apropiați de noi. Speranța noastră este în voi și'n credința voastră tare și nestrămutată, care va duce la biruința stindardul mântuirii. Lupta noastră este lupta întregului popor românesc și biruința noastră este biruința lui.

V. P.

Fuzionarea

Grupărilor Naț. Creștine din Țară.

Cu o nespusă și sinceră bucurie aducem la cunoștința On. noștri cetitori că în fine s'a împlinit dorința ferbinte a tuturor bunilor Români de a vedea fuzioneate — unite — organizațiile tuturor grupărilor naționale din țară în o singură și puternică formație politică, culturală și economică care este „Liga Apărării Naționale Creștine“.

Această „Ligă“ cuprinde în sine toate forțele de muncă desinteresată, dărză și continuă pentru înflorirea și întărirea neamului, a țării și a bisericilor naționale aflate în „Fascia Națională Română“, „Acțiunea Românească“, „Liga Apărării Naționale Creștine“, „Partidul Naț. Democrat Creștin“ și „Partidul Social Creștin“.

L. A. N. C. este singura formație politică națională, care primește în sânul ei numai pe Români buni și cinstiți și ca atare numai ea ne va putea mântui țara și neamul, eliberându-ne de sub influința și jugul străin intern și extern.

Este deci datorința tuturor adevăraților Români cu simț, credință și conștiință națională să se înscrie în „Ligă“ ca sub drapelul ei să poată lua parte în luptele apropiate politice decisive pentru soarta noastră a tuturor.

Cu Dzeu înainte!

— Abonați ziarul „Voința Poporului“ și cereți Statutele, programul și regulamentul „Ligei Apărării Naționale Creștine.“

„Nu se face o clădire de înțelepciune solidă cu materiale putrede.“

H. Spencer.

